

V box 40:1183

EFTERTRYK FORBYDES!

En fryktelig tildragelse fra Midnat- solens land —

da hurtigruteskibet „Kong Harald“ rendte
dampskibet „Haakon Jarl“ isænk hvorved
20 — tyve — mennesker omkom

eller

Drukningssulykken i Vestfjorden Sommeren 1924.

Av

Torkel Bøhn.

Eget Forlag.

Notodden 1924.

»Teledølen«s Boktrykkeri.

V box 40:1183

Melodi: Moder, jeg er træt nu vil jeg sove

Jeg for eder her en sang vil synge
som enhver i hjertet røre maa —
ti den handler om de mænd og kvinder
som omkom i Vestfjorden blaa.

«Haakon Jarl» ut fra Bodø styrer
i den mørke, taakefulde nat.
Skipperen og lodsens har sin hyre
med at styre efter kompas — kart.

Taaken ligger som en røk i fjorden,
ei man øine kan hvorhen man er —
derfor lar man signalfløiten lyde,
ti en hurtigrute krydser her.

Alle aner fred og ingen fare.
Passagerer lægger sig til ro —
men to øine vaaker, blanke klare —
det er lodsens paa kommandobro.

Da med et i nattens stilhet lyder
der tre lange faresignal stød —
mænd og kvinder op paa dækket iler,
«Haakon Jarl» er i dødsens nød.

Hurtigruten som et lyn i natten
kommer med en fart om ei saa stor —
skjærer ind i «Jarl»s styrbordside
sænker den til bunds foruten ord.

Vild panik der blev ombord paa baaten,
da de ser den synkefærdig er.
Alle trenger sig nu frem til redningsbåten
i fortvilelse dens gondoler avskjær.

Redningsbaaten i mot dækkets side
den blev knust en anden fires ned,
men den fyldtes av de bølger svære
og den sank med et i dypet ned.

Den fortvilelse og angst og smerte
lar sig ei beskrive her med ord.
Og de bønnesuk fra ængstet hjerte steg
op til Gud da de i dypet for.

Her en mor maa sine smaa forlate
og sin æktemake likesaa.
Dødens engel intet hensyn tager
Naar du budet faar da maa du gaa.

Derfor vær beredt til alle tider
og husk paa, at du i fare gaar.
Dødens bytte kan du ogsaa blive
selv den gang du aller mindst det tror.

Husk Alfader i det høie troner,
alle traader har han i sin haand.
Intet av os selv vi her geraader
kun vi er et pust utav hans aand.

Den ulykke som forleden hændte
var til os som lever end et bud
i fra ham deroppe i det høie,
at han dog tros alt er jord og himlens Gud

Mange ting i livet her vi møter
som vi ei kan fatte ogforstaa,
men en dag skal alle gaader løses
som for os er skjult og i det blaa.

Vbox 40:1183

I. Garberg

